

TJUGOSJÄTTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 1 OKTOBER

Läsning

Job 1:6–22

Det hände sig en dag att Guds söner kom och trädde fram inför Herren, och Åklagaren kom också med bland dem. Då frågade Herren Åklagaren: »Varifrån kommer du?« Åklagaren svarade Herren och sade: »Från en vandring utöver jorden och från en färd omkring på den.«

Då sade Herren till Åklagaren: »Har du gett akt på min tjänare Job? Ty på jorden finns inte hans like i oförvitlighet och redlighet, ingen som så fruktar Gud och undviker det onda.« Åklagaren svarade Herren och sade: »Är det då för ingenting som Job fruktar Gud? Du har ju på allt sätt beskyddat honom och hans hus och allt vad han äger, du har välsignat hans händers verk, och hans boskapshjordar har utbredd sig i landet. Men räck ut din hand och rör vid allt detta som han äger. Förvisso skall han då mitt i ansiktet tala kränkande ord mot dig.«

Herren sade till Åklagaren: »Nåväl, allt vad han äger må vara givet i din hand, endast mot honom själv må du inte räcka ut din hand.« Så gick Åklagaren bort från Herrens ansikte.

När nu en dag hans söner och döttrar höll måltid och drack vin i den äldste broderns hus, kom en budbärare till Job och sade: »Oxarna gick för plogen, och åsninnorna betade där bredvid. Då anföll sabéerna och rövade bort dem, och folket slog de med svärdsegg. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Medan denne ännu talade, kom åter en och sade: »Guds eld föll från himmelen och slog ned bland småboskapen och folket och förtärde dem. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Medan denne ännu talade, kom åter en och sade: »Kaldéerna ställde upp sitt manskap i tre hopar och överföll så kamelerna och rövade bort dem, och folket slog de med svärdsegg. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Under det att denne ännu talade, kom åter en och sade: »Dina söner och döttrar höll måltid och drack vin i den äldste broderns hus. Då kom en stark storm fram över öknen och tog i husets fyra hörn, och det föll omkull över folket, så att de förgicks. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det. Då steg Job upp och rev sönder sin mantel och skar av håret på sitt huvud. Och han föll ned till jorden och tillbad och sade: »Naken kom jag ur min moders liv, och naken skall jag vända åter dit. Herren gav, och Herren tog. Lovat vare Herrens namn!«

Vid allt detta syndade Job inte och talade inget anklagande mot Gud.

Responsoriepsalm

Ps 17:1–3, 6–7 (R. 6b)

R. Vänd ditt öra till mig och hör mig.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön.
Den kommer inte från falska läppar. R.

Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt,
dina ögon ser vad som är rätt och sant.
Du prövar mitt hjärta,
du utforskar det om natten,
du rannsakar mig men finner ingen orätt,
inga onda tankar går ut ur min mun. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
och befria mig från fienden,
du som räddar dem
som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:46–50

Vid den tiden började lärjungarna undra vem som var den störste av dem. Jesus, som visste vad de tänkte i sina hjärtan, tog ett barn och ställde det bredvid sig och sade till dem: »Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor.«

Johannes sade: »Mästare, vi såg en som drev ut demoner i ditt namn och försökte hindra honom, eftersom han inte följde dig som vi.« Men Jesus sade till Johannes: »Hindra honom inte. Den som inte är emot er, han är för er.«

TISDAG DEN 2 OKTOBER

SKYDDSÄNGLARNA

Minnesdag

Läsning

2 Mos 23:20–23a

Se, jag skall sända en ängel framför dig, som skall bevara dig på vägen och föra dig till den plats som jag har utsett. Ta dig till vara inför honom och hör hans röst, var

inte motsträvig mot honom. Han skall inte ha fördrag med era överträdelse, ty mitt namn är i honom. Men om du hör hans röst och gör allt vad jag säger, så skall jag bli en fiende till dina fiender och en ovän till dina ovänner. Ty min ängel skall gå framför dig.

Responsoriepsalm

Ps 91:1–6, 10–11 (R. 11)

R. Herren skall ge sina änglar befallning
att bevara dig på alla dina vägar.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: »I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar.« R.

Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från pesten, som fördärvar.
Med sina fjädrar skall han betäcka dig,
och under hans vingar skall du finna tillflykt,
hans trofasthet är sköld och skärm. R.
Du skall inte behöva frukta nattens fasor,
inte pilen, som flyger om dagen,
inte pesten, som går fram i mörkret,
eller farsoten, som ödelägger vid middagens ljus. R.

Ingen olycka skall drabba dig,
och ingen plåga skall nalkas din hydda.
Ty han skall ge sina änglar befallning
att bevara dig på alla dina vägar. R.

Halleluja

Ps 103:21

V. Lova Herren, ni alla hans härskaror,
ni hans tjänare som uträttar hans vilja!

Evangelium

Matt 18:1–5, 10

Vid den tiden kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?« Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig.

Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte.«

ONSDAG DEN 3 OKTOBER

Läsning

Job 9:1–12, 14–16

Job tog till orda och sade:
Ja, förvisso vet jag att så är.
Hur skulle en människa kunna ha rätt mot Gud?
Vill han gå till rätta med henne,
så kan hon ej svara honom på en sak bland tusen.
Han som är så vis i förstånd och så väldig i kraft,
vem kan trotsa honom och dock slippa undan;
honom som oväntat flyttar bort berg
och omstörtar dem i sin vrede;
honom som kommer jorden att vackla från sin plats,
och dess pelare darrar därvid;
honom som befaller solen, så går hon inte upp,
och som sätter stjärnorna under försegling;
honom som helt ensam spänner ut himmelen
och skrider fram över havets toppar;
honom som har gjort Karlavagnen och Orion,
Sjustjärnorna och söderns Stjärngemak;
honom som gör stora och outrannsakliga ting och under, flera än någon kan räkna?
Se, han far förbi mig, innan jag hinner att se det,
han drar framför mig, innan jag får syn på honom.
Se, han griper sitt rov – vem kan hindra honom?
Vem kan säga till honom: »Vad gör du?»
Hur skulle då jag våga svara honom,
välja ut ord till att tala med honom?
Nej, om jag än hade rätt, tordes jag dock ej svara
– jag fick anropa min motpart om förbarmande.
Och om han än svarade mig på mitt rop,
så kunde jag ej tro att han lyssnade till min röst.

Responsoriepsalm

Ps 88:10b–15 (R. 3a)

R. Låt min bön komma inför ditt ansikte.

Herre, jag åkallar dig dagligen,
jag räcker ut mina händer till dig.
Gör du då under för de döda,
eller kan skuggorna stå upp och tacka dig? R.

Berättar man i graven om din nåd,
i avgrunden om din trofasthet?
Känner man i mörkret dina under

och din rättfärdighet i glömskans land? R.

Men jag ropar till dig,
Herre, i gryningen kommer min bön inför dig.
Varför vill du förkasta mig,
varför döljer du ditt ansikte för mig? R.

Halleluja

Fil 3:8–9

V. Jag räknar allt som en förlust och kastar det på sophögen
för att vinna Kristus och få leva i honom.

Evangelium

Luk 9:57–62

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar kom vandrande på vägen, sade en man till Jesus: »Jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.« Till en annan sade han: »Följ mig!« Men mannen svarade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.« En annan man sade: »Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.« Jesus svarade: »Den som ser sig om, när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.«

TORSDAG DEN 4 OKTOBER

Läsning

Job 19:21–27

Job sade:
Ha förbarmande, ha förbarmande med mig, ni mina vänner, då nu Guds hand så har
hemsökt mig.
Varför skall ni förfölja mig, ni som Gud,
och aldrig bli mätta av mitt kött?
Ack att mina ord skrevs upp,
ack att de blev upptecknade i en bok,
ja, blev med ett stift av järn
och med bly för evig tid inpräglade i klippan!
Dock, jag vet att min förlossare lever,
och att han till slut skall stå fram över stoftet.
Och sedan denna min sargade hud är borta,
skall jag fri från mitt kött få skåda Gud.
Ja, honom skall jag få skåda, mig till hjälp,
för mina ögon skall jag se honom, ej som en främling. Därefter trånar jag i mitt
innersta.

Responsoriepsalm

Ps 27:7–9c, 13–14 (R. 13)

R. Jag tror att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.

Hör, o Herre! Jag höjer min röst och ropar,
var mig nådig och svara mig.

Mitt hjärta minns att du har sagt:
»Sök mitt ansikte.« R.

Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag,
dölj inte ditt ansikte.
Driv inte bort din tjänare i vrede,
du som har varit min hjälp. R.

Ja, jag tror förvisso att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.

Hoppas på Herren,
var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,
ja, hoppas på Herren. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Luk 10:1-12

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttiotvå och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er. Men har ni kommit till en stad där man inte tar emot er, gå då ut på gatorna och säg: Till och med dammet som har fastnat på våra fötter här i staden stryker vi av — behåll det. Men så mycket skall ni veta: Guds rike är snart här. — Jag säger er att på den dagen skall det bli lindrigare för Sodom än för en sådan stad.«

FREDAG DEN 5 OKTOBER

Läsning

Job 38:1, 12-21; 39:36-38

Herren svarade Job ur stormvinden. Han sade:
Har du i din tid befallt dagen att gry
eller anvisat åt morgonrodnaden dess plats,
där den skulle fatta jorden i dess flikar,
så att de ogudaktiga skakades bort därifrån?
Då ändrar den form som leran under sigillet
och tingen framstår som klädda i skrud.
Då berövas de ogudaktiga sitt ljus,
och den arm som lyfts för högt bryts sönder.
Har du stigit ned till havets källor
och vandrat omkring på djupets botten?
Har dödens portar avslöjat sig för dig,
ja, såg du dödsskuggans portar?
Har du överblickat jordens vidder?
Om du känner allt detta, så låt höra.
Vet du vägen dit där ljuset bor,
eller platsen där mörkret har sin boning,
så att du kan hämta dem ut till deras gräns
och finna stigarna som leder till deras hus?
Visst kan du det, ty så tidigt blev du ju född,
så stort är ju dina dagars antal!
Job svarade Herren och sade:
Nej, därtill är jag för ringa,
vad skulle jag svara dig?
Jag måste lägga handen på munnen.
En gång har jag talat, och nu säger jag inget mer,
ja, två gånger, men jag gör det inte igen.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 7-10, 13-14b (R. 24b)

R. Led mig, Herre, på den eviga vägen.

Herre, du utrannsakar mig och känner mig,
du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Vart skall jag gå för din ande,
och vart skall jag fly för ditt ansikte?
For jag upp till himmelen, så är du där,
och bäddade jag åt mig i dödsriket, så är du också där. R.

Tog jag morgonrodnadens vingar,

gjorde jag mig en boning ytterst i havet,
så skulle också där din hand leda mig
och din högra hand fatta mig. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så underbart.
Detta vet jag: förunderliga är dina verk. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Luk 10:13–16

Vid den tiden sade Jesus: »Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig och suttit i säck och aska. Men för Tyros och Sidon skall det bli lindrigare vid domen än för er. Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket.

Den som lyssnar till er, han lyssnar till mig, och den som avvisar er, han avvisar mig. Men den som avvisar mig, han avvisar honom som har sänt mig.«

LÖRDAG DEN 6 OKTOBER

Läsning

Job 42:1–3, 5–6, 12–16

Job svarade Herren och sade:
Ja, jag vet att du förmår allt,
och att ingenting som du beslutar är dig för svårt.
Vem var då jag som i oförstånd gav vishet namn av mörker? Jag talade ju om vad jag
inte begrep,
om det som var mig för underbart
och det jag inte kunde förstå.
Endast hörsägner hade jag uppfattat om dig,
men nu har jag fått se dig med egna ögon.
Därför tar jag det tillbaka
och ångrar mig, i stoft och aska.

Herren välsignade slutet av Jobs levnad ännu mer än början så att han fick 14 000 får, 6 000 kameler, 1 000 par oxar och 1 000 åsninnor. Och han fick sju söner och tre döttrar. Den första dottern kallade han Jemima, den andra Kesia och den tredje Keren-Happuk. Och så vackra kvinnor som Jobs döttrar fanns inte i hela landet, och deras fader gav dem arvedel bland deras bröder.

Job levde därefter 140 år, och fick se sina barn och barnbarn i fyra led. Sedan dog Job, gammal och mätt på att leva.

Responsoriepsalm

Ps 119:66, 71, 75, 91, 125, 130 (R. 135a)

R. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare.

Lär mig gott förstånd och kunskap,
ty jag tror på dina bud. R.

Det var mig gott att jag blev tuktrad,
så att jag fick lära dina stadgar. R.

Herre, jag vet att dina domar är rätta
och att du har tuktat mig i trofasthet. R.

Allt består än i dag enligt din befallning,
allting måste tjäna dig. R.

Jag är din tjänare, ge mig insikt,
så att jag förstår dina vittnesbörd. R.

När dina ord upplåts, ger de ljus
och skänker de enfaldiga förstånd. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 10:17-24

Vid den tiden kom de sjuttiotvå glada tillbaka och sade: »Herre, till och med demonerna lyder oss när vi uttalar ditt namn.« Han svarade: »Jag har sett Satan slungas ner från himlen som en blix. Ja, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela styrka, och ingenting skall skada er. Men gläd er inte över att andarna lyder er, utan gläd er över att era namn är upptecknade i himlen.«

I samma stund fylldes han med jublande glädje genom den helige Ande och sade: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.« Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: »Saliga de ögon

som ser vad ni ser. Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.«

SÖNDAG DEN 7 OKTOBER

BIRGITTA AV VADSTENA
SVERIGES SKYDDSPATRON
Högtid

Första läsningen

Vish 7:7-14

Jag bad till Gud, och han gav mig klokhet.
Jag åkallade honom, och vishetens ande kom till mig.
Jag valde visheten framför spiror och troner
och höll rikedom för intet i jämförelse med henne.
Inte ens den dyrbaraste ädelsten satte jag lika högt,
ty bredvid henne blir allt guld till värdelös sand
och silver räknas som smuts på marken.
Jag älskade henne mer än hälsa och skönhet
och ville hellre äga henne än dagens ljus,
ty skenet från henne slocknar aldrig.
Men med henne kom också allt annat gott till mig;
det låg omätlig rikedom i hennes händer.
Jag gladdes åt alla dessa ting, ty visheten härskar över dem,
men jag visste ännu inte att hon också är deras moder.
Det jag lärde mig utan baktankar
lär jag ut utan missunnsamhet.
Jag behåller inte hennes rikedom för mig själv,
ty den är en outtömlig skattkammare för människorna.
De som utnyttjar den vinner Guds vänskap,
fostrans gåvor öppnar vägen till honom.

Responsoriepsalm

Ps 25:4-5, 8-10, 14 (R. Birgitta)

R. Visa mig, Herre, din väg, och gör mig villig att gå den.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud,
jag hoppas alltid på dig. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de odmjuka rätt,

han lär de ödmjuka sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
Herren har sin gemenskap med dem som fruktar honom,
och sitt förbund vill han kungöra för dem. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 624

Andra läsningen

1 Kor 2:6–10

Vishet förkunnar vi för de andligt fullvuxna, men inte en vishet som hör till denna världen eller denna världens förgängliga makter. Vad vi förkunnar är Guds hemlighetsfulla vishet, som var fördold men som redan före tidens början av Gud var bestämd att leda oss till härlighet. Den kände ingen av denna världens makter till – om de hade känt till den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens herre. Vi förkunnar, som det står i skriften, *vad inget öga sett och inget öra hört* och vad ingen människa har anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom. Och för oss har Gud uppenbarat det genom Anden, ty det är Anden som utforskar allt, också djupen hos Gud.

Halleluja

Luk 10:22

V. Ingen vet vem Fadern är, utom Sonen
och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Evangelium

Luk 10:21–24

Vid den tiden fylldes Jesus med jublande glädje genom den helige Ande och sade: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.» Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: »Saliga de ögon som ser vad ni ser. Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.»